

ванія, и подырь 3—4 часа пърцали-тѣ заприлич-
ватъ на тифтикъ [коршіж].

Нѣ този тифтикъ бива чърникъвъ, а кни-
га-та трѣба да бѣде бѣла; трѣба слѣд. да са по-
бѣлжтъ раздробены-тѣ пърцали. Това достигатъ
като прѣкаратъ прѣзъ тѣхъ дымъ отъ хлоръ.
Хлоръ наричатъ едно въздухообразно тѣло, кое-
то отнема цвѣтове-тѣ на сѣкаквы платове и ги
направя бѣлы. Подырь бѣлѣне-то пърцали-тѣ са
измыватъ съ прѣснж водж и са прѣнасятъ въ
другы голандеръ, кой-то има по-много ножове
и раздробява по-ситно. Тука пърцали-тѣ са раз-
дробяватъ до толкози, щото заприличватъ на бѣ-
лизнявъ сокъ.

Като докаратъ този сокъ до опрѣдѣленж
гжстинж, работници-тѣ загребватъ отъ него съ
дървены калжбы и отливатъ листове-тѣ. Дѣно-
то на калжба е отъ металъ и бива сытно на-
дупчено. Нагребенныя сокъ са потръсва нѣкол-
ко пжти, додѣто истече вода-та, а гжсто-то ве-
щество са равни по дѣно-то на калжба. Дуп-
чицы-тѣ на дѣно-то сж толкова дребны, щото
прѣпущатъ само водж-тж, а твърдо-то вещество
задържатъ.

Първыя работникъ прѣдава кѣлжба на дру-
гы работникъ, кой-то го прѣфърля на еднж пла-
стинж и оставя тамъ листа, а калжба повръща
назадъ. Върху първыя листъ турятъ пластинж
и пакъ простиратъ другы листъ. Тѣй трупатъ
листы-тѣ между пластини-тѣ, додѣто са набе-